

Omgang met computer en internet

Vraag:

Hoe moeten wij er als Christen-ouders mee omgaan als onze kinderen vragen naar internet, computerspelletjes enzovoort? Kleven daar niet heel veel gevaren aan?

Antwoord:

Beste F.,

Zoals je in je brief al aangaf, is de tijd waarin onze kinderen opgroeien heel anders dan 20 of 40 jaar geleden. Buiten spelen, voetballen op straat e.d. gebeurt jammer genoeg nog maar heel weinig. Al stuur je de kinderen dus de straat op, ze vinden er over het algemeen maar weinig leeftijdgenoten. En dat is nóg geen garantie voor een goed bestede middag!

Het is logisch dat onze kinderen en tieners uitdaging, beweging en ontspanning nodig hebben. Wat kunnen we hun dan wél aanbieden? En dan komen in onze digitale tijd inderdaad meteen de vragen op: wel of geen internet? Wel of niet een dvd? Welke programma's en sites wel, en welke niet?

Of we het nu willen of niet, onze kinderen móeten leren omgaan met de pc. De leerplannen van de scholen en opleidingen, en dus ook de leraren gaan er automatisch van uit dat de leerlingen thuis toegang tot het internet hebben en er allerlei informatie vanaf kunnen halen. Bij verschillende vakken is het gewenst of zelfs vereist dat ze presentatie- en lay-out-programma's (bijv. PowerPoint) e.d. beheersen.

Een vriend van me schreef vorig jaar over dit thema: 'We hebben tegen deze achtergrond geprobeerd onze kinderen een zorgvuldige omgang met de pc en met internet bij te brengen. Daar hoorde ook bij dat we hun pas na hun 18e jaar een eigen computer gaven, wat toen trouwens ook dringend nodig was voor hun opleiding. Vóór die tijd mochten ze mijn eigen pc gebruiken, maar wél met de duidelijke afspraak dat ik alles – ook de sites die ze hadden bezocht – zou mogen natrekken. Ook moesten ze de deur van mijn kantoor open laten staan, zodat ze wisten dat we eventueel konden zien waar ze mee bezig waren'.

Misschien denk je: dat is toch puur wantrouwen naar je kinderen toe?! Nee, het is juist blind en dom als we hen niet begeleiden. Dat is toch de taak die we van de Heer hebben gekregen?! Helaas blijkt uit allerlei onderzoek wel dat ook Christelijke ouders heel naïef met computerspelletjes, internet en sociale media omgaan, onder het motto: 'Mijn kind doet er toch niets slechts mee...'

Onze tieners moeten nog leren met zulke dingen om te gaan. Wij als ouders zijn hun door God tot hulp gegeven. Niet vanuit wantrouwen, maar vanuit liefdevolle bezorgdheid om hun welzijn. Uiteraard zijn

kinderen slim en weten ze uitstekend hoe ze hun ouders voor de gek kunnen houden, snel een minder fraaie website kunnen wegklikken, enz. Dat is soms een pijnlijke ontdekking, maar het geeft wél weer een opening om in alle openheid opnieuw over de gevaren van internet e.d. te praten.

Mijn vriend schreef verder: 'Het bleef natuurlijk niet bij het leren van allerlei tekstbewerkingsprogramma's. Onze jongste heeft regelmatig allerlei spelletjes gedaan en doet het nu nóg. Er zijn ook spelletjes bij die wij met z'n tweeën hebben gedaan. We moeten natuurlijk alle gewelddadige spelletjes principieel afwijzen. Maar gelukkig is er meer, bijvoorbeeld een variatie aan behendigheidspeletjes en digitale denkspellen. Je kunt bijvoorbeeld ook dammen en schaken op je computer. Echt dammen en schaken is natuurlijk sociaal gezien beter, maar als je geen tegenspeler hebt, waarom dan niet op de pc? Dergelijke spelletjes zijn niet meteen zinloos en ook geen pure tijdverspilling, maar ze bevorderen het logische denkvermogen van onze kinderen.

Onze jongste heeft heel veel tijd doorgebracht met een digitaal constructieprogramma. Daarmee heeft hij huizen, kamers, meubels e.d. in elkaar leren zetten. De oefening met dit programma is een geweldige hulp nu hij aan zijn opleiding is begonnen'.

Ik vergelijk het internet vaak met een blad papier. Op papier kun je een bladzij uit de Bijbel afdrukken, maar ook een immorele foto. Papier is alleen maar een medium. Dat geldt strikt genomen ook voor het internet. Op internet bestaan uitstekende mogelijkheden van communicatie. Denk maar aan evangeliserende sites. Maar tegelijk staan er verdorven, duivelse en door en door zondige dingen op. Zoals overal in deze wereld. De bijzondere moeilijkheid van onze tijd is dat je niet meer een winkel hoeft binnen te gaan om een verdorven tijdschrift of boek te kopen, maar dat die verkeerde foto met één enkele muisklik op je beeldscherm staat. Soms zelfs ongewild. Vanuit die optiek is natuurlijk het risico van een verkeerd gebruik van internet vele malen groter dan bij een blad papier. Maar we kunnen niet weggaan uit deze wereld, en zullen als ouders allereerst zélf moeten leren afgezonderd van deze wereld te leven, in dagelijkse gemeenschap met onze Heer, terwijl we wél gebruik maken van technisch neutrale communicatie- of leermiddelen.

En ook onze kinderen kunnen niet zonder internet, al zouden we het maar al te graag willen. Wij als ouders zullen hun dus te hulp moeten komen en hun heel nauwlettend moeten bijbrengen er op een goede manier mee om te gaan. Daar hoort ook bij dat we als ouders een kritische selectie van muziek en andere programma's maken. Hoe ouder ze zijn, hoe meer we hen daarin zelf moeten betrekken, zodat ze doorkrijgen welke criteria vanuit Gods Woord een rol spelen. Dat lijkt me beter dan elke omgang met de computer te verbieden.

Enkele tips:

- Installeer een filter op je pc dat meteen al duidelijke vormen van immoraliteit blokkeert;
- Schaf een beheersprogramma aan en installeer het; daarmee kun je het internetgebruik van alle gebruikers nagaan (dus ook checken welke sites door je kinderen bezocht zijn);

- Sociale websites winnen steeds meer aan populariteit, en veel Christenen zien er geen enkel kwaad in; maar wees ervan bewust dat de informatie die erop staat, door iedereen kan worden gezien (ook door criminelen!) en bovendien nooit meer wereldwijd kan worden verwijderd. Ik dring erop aan dat we als Christenen hier bijzonder kritisch mee omgaan. Laat je kinderen alleen een eigen account openen als het écht nodig is, en dan nog alleen met bescherming, zodat alleen echte vrienden kunnen inloggen met een wachtwoord;

- Al is een computerspelletje niet per definitie zonde, tóch moeten wijzelf en onze kinderen wél leren dat we rentmeesters zijn van alles wat we hebben, ook van onze energie en tijd. Spreek met de kinderen dus af hoeveel tijd ze per dag of week op de computer mogen doorbrengen. Leer hun dat het normaal is allereerst thuis mee te werken, huiswerk te maken, te oefenen voor fluitles en noem maar op. En bespreek wat ze op andere momenten of dagen kunnen doen om zich te ontspannen buiten de computer om.

‘Overigens, broeders, al wat waar, al wat eerbaar, al wat rechtvaardig, al wat rein, al wat beminnelijk, al wat welluidend is, als er enige deugd en als er enige lof is, bedenkt dat ... en de God van de vrede zal met u zijn’ (Fil. 4:8-9).

Ik ben me ervan bewust dat dit maar enkele korte overwegingen en tips zijn, maar hoop van harte dat het jou en je vrouw samen zal helpen om met de Heer een goede manier te vinden om je kinderen hierin te begeleiden.

E.H.W. Luimes